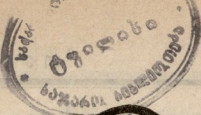

ივერია

ბაჟითი ღირს:

ფეხი	მან. კ.	ფეხი	მან. კ.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შუბრი

„ივერიის“ ტელეფონი № 227

რედაქცია:
ნიკოლოზის ქუჩა, 21.
ტფილისი.
ბაჟითის დასაბარებლად
და განცხადებითა დასაბეჭდად
უნდა მიმართონ რედაქციას და წერილობრივად
გამარტ. საზოგადოების კანცელარიაში
ფასი განცხადების:
ჩვეულებრივი სტოქჰოლმ პრინციპი გვერდზე
16 კობ. გეომეტრიკული—8 კობ.

„ივერიის“ ტელეფონი № 227

ნატალია პეტრას ასული იუზუაშვილია, ივანე და ალექსანდრე პეტრას ძენი იუზუაშვილები. გულითადის მწუხარებით აუწყებენ რა ნათესავთა და ნაცნობთა გარდაცვალებას პირველი საყვარელის ასულისა, ხოლო მეორენი—ძვირფასის დისა

ევეგენია პეტრას ასულის ქრამისა.
სთხოვენ მოპირადნენ ხუთშაბათს, 21 იანვარს, დღის 10 საათზე, მიცვალბულის გვიამის ვასენებზე დასასწრფლად სახლიდან (კათოლიკეთის ქუჩა) დღისმშობლის კათოლიკეთა მიძინების ეკლესიაში, პანაშვიდი გარდახდით იქნება ოთხშაბათს საღამოს 6 საათზე.

დომინტი შაბას ძე ნაშუბარაძე გულითადის მწუხარებით აუწყებს ნათესავთა და ნაცნობთა გარდაცვალებას თავისი მეუღლის

ანა გარიელის ასულისას.
პანაშვიდი გარდახდით იქნება დღეს, 20 იანვარს, ნაშუადღევს პირველ საათზე. (გლოვიანის პროსპექტი, მუხრან ბატონის სახლი, № 6.)
(2-7-1)

ქართული თეატრი
სეუთშაბათს, 21 იანვარს,
ქართულის დრამატული საზოგადოების არტისტებისაგან, **ძ-5 მ. მისი** მონაწილეობით

წარმოდგენილი იქნება პირველად

სალათას პილი ანუ ტრილბი
ღამა ოთხ მოქ. გეგმა. კ. მესხის მიერ.

არც აქეთ, არც იქით
ფოლ. 1 მოქ. გ. გუნიასი.

ადგილებს ფასი ჩვეულებრივად. დასაწერია სწორედ 8 საათზე. რეგისტრირება მ. აბაშიძე და კ. მისი.

ფელეტონი
ხეთის ხილის ბაღი
(champ d'oliviers)
მოთხრობა გეო-დემონსტრაცია.
(მედიკი *)

II
მეორევე, რომელიც უკან მისდევდა აბატს, დეტალები:
— კმაყოფილი ხარო თქვენი აგარაკით, ბ-ნო ვილბა?
ეს აგარაკი ერთს იმ განმარტოებულ პატარა ქუჩას წარმოადგენდა, სადაც ზაფხულობით პროვინციის მცხოვრებნი თავს აფარებენ, სიციხისაგან შეწყობულნი. აგარაკიდან საფლამის სწორედ ხუთის წუთის სავალი იყო, მაგრამ აბატს ზაფხულობითაც არა სცხოვროდა აქ გამუდმებით, დროკამოშებით რამდენსავე დღით შეფარებდა ხოლო იქ თავს, რათა სუფთა პაერის თავისუფლად ესუნთქა და დაჰაინის სროლით ევარჯიშა.
— დიად, ჩემო კეთილო, დიად კმაყოფილი ვარ,—მოუგო მღვდელმა. — კოტა ხნის შემდეგ მახლობლად გამოჩნდა ხუთის ხის ქალაქი მშვე-

ნივრად გაღაბილი წითელ-ყავრიანი პატარა სახლი, მთლად ზეთის ხეებში ჩაშლილი. მოსწონდა აგრეთვე ვიღაც მალაის ტანის ქალი, რომელიც სახლის წინ მაგადახდულ სუფრასა ჰქოლიდა და სკამს ღიაგებდა.
— მარგარიტა! დაუცვიო მღვდელმა შორიდანვე.
— აა! თქვენა ბძანდებით, ბ-ნო აბატო?
— დიხ, თვეზი მოვიტანე და ეხლავე უნდა მომიხანო, თორემ გაფუტებთა.
მარგარიტა მიუახლოვდა და ცნობის მოყვარებით დაუწყო სინჯვა მოკრიბის თვეზს.
— ჩვენ დღეს ქათამი გვაქვს წვეთი, თვეზი რაილდ გვიინდა? შენიშნა მარგარიტა.
— მაშ რა ვუყოთ? ხელამდის სულ გაფუტებთა, უთუთო ეხლავე უნდა მოიხანო,—მოუგო აბატმა.
მარგარიტამაც ამ იარაღი თვეზები მოასხარა შუდ, შევიდა, საზარელთაში, მაგრამ ისევ ჩქარა დაბრუნდა და მოახსენა აბატს:
— ბ-ნო აბატ! დღეს თქვენთან სამაგერ მოვიდა ვიღაც კაცი და გეკითხათ.
— ვინ კაცი?

ქუთაისის გუბერნიის თავდაზნაურთა წინაშედილი, უძალდესის კარის კამერერი თავს. სიმონ ვიორგის ძე წერეთელი 1898 წლის 25 მაისის უბალდესის ბრძანებისა და კავკასიის მთავარ-მართებლის 1898 წლის 28 დეკემბრის მე 5852 №-ის განმარტების აღსასრულდებლად და 1876 წელს გამოცემულ მე-IX ტ. მე-83 მუხ. და 171 მუხ. მე-3 შენიშვნის თანახმად, სახედრო გუბერნატორის ნე ბადარაფიო, სოხუმი ქუთაისის გუბერნიის შეიღის მახრის თავდაზნაურთა მოპირადნენ **მუთისის თამადა-ანაურთა დამაშობითა სპარაბოლოში ამა 1899 წლის 28 თებერვალს**, დღის 10 საათზე, საგანგებო კრებაზე იმის გამოსარკვევად, თუ მიხეილის სათავდაზნაურთა საადგილ მამულო ბანკში თითოეულ მახრას რაიუნენი რწმუნებული უნდა ჰყავდეს და ამ რწმუნებულთა ამოსარკვევად და აგრეთვე ამ უბალდესის ბრძანების თანახმად სხვა საქეთა გარდასაწყვეტად. ამისთან, ქუთაისის სამხედრო გუბერნატორის განკარგულების თანახმად, იმავე დღეს, 28 თებერვალს, უნდა მოხდეს არჩევანები სენატის, ზუგდიდის და ლერხუმის მახრის თავდაზნაურთა რწმუნებულთა.
(3-2)

მირიელი ვერძო სამკურნალო ექიმის ნავასარდიახისა
(კუთაში, ვორნოვიის ძეგლის პირდაპირ) ავადმყოფთ იღებენ ექიმნი ყოველდღე, კვირა დღეებს გარდა.

— მაგრ დიდი არავინ.
— მაინც ვინ არის? მთხოვარია თუ?
— შეიძლება მთხოვარიც იყოს, მაგრამ უფრო-კი ყაჩაღია.
ამ სიტყვის გავრცელებულ აბატს ჩაეცნა, რადგანაც მარგარიტა ძალიან შოშირია იყო და მუდამ (ლ მოკლოდა და აგარაკში ყაჩაღების დასხმას, აბატმა მეთვეზს ორობდ სუ ანუქ და წვიდა ხელ-პირის დასახანად. ამ დროს მარგარიტამ, რომელიც თვეზს ჰრეცხავდა, ხელ-ხლად დაუყვარა:
— ვაგიდენ, მოდის ის კაცი.
აბატმაც გაიხედა და მართლაც და ნახა მისკენ მიმავალი ვიღაც აბრანძელი ახმახი კაცი. აბატს შესევა, მოაოზნდა მარგარიტას სიტყვები და გულში სთქვა: „მართალია რომ სიეტეო კაცია, მარგარიტას ტყუილად არ შემიწინებია მისიო“.
უცნობი დინჯად მოდიოდა, ხელები ჯიემში ჩაეწყო და მღვდელს თვალს არ აშორებდა. ქერა წვერა ახალგაზღვას, მიიხიზდა და მთლად დაეშუქნებოდა შოშირა ცხურა, ტანზედ მიხაკის ფერი პალტო ეტყვა; ფეხებზედ ძველი, დაღუგეილი ჩუსტები და ისეთ ნაირად მოდიოდა,

დიდობით:
ბ. ა. ხავასარდიახი, 11—12 საათ. საღმრთაქრო, ვენეროლი (სივლითი) და საზარდეს ავადმყოფობანი.
გ. მ ჩაქვანია, 9—10 საათ. სნეულდებიანი: თვალისა, შინაგანი და ნერვებისა.
ზ. ა. ბახასარდიახი.—ღილის 11—12 ს. ქალთა სენთი ავადმყოფებს.
ო. თ. შროტასკეჟია—12—1 საათ. უცრის, ყელის, სხვირის და გულის ავადმყოფთა.
ბ. შ. გარაბუტანია. 1—1/2 საათ. შინაგანი და ბავშვებისა.
გ. გ. გურგია. 1/4—2/4 ს. შინაგანი და საზარდეს ავადმყოფობის. სადამაობით:
გ. მ. მახვალაძე.—5—6 საათ. შინაგანი და ბავშვების ავადმყოფთა.
ბ. ნ. შავაკეჟია—6—7 საათ. ნერვების (ელექტროტერაპია), ვენეროლი და კანის სნეულდებიანი.
ბ. ა. ხავასარდიახი—6 1/2—7 საათ.
ტ. ო. რუდუკო.—სამკურნალოში გამოიკვლევს ქიმიურად, მიკროსკოპიულად და ბაქტერიოლოგიურად შარდს, ნახველს, სისხლს, რძეს და სხვ.
არგვა-დარგებისა და რეცეპტების დაწერის ფასი ათი შუბრი და რითათვის უფასო; ფასი კონსულტებისა და ოპერაციებისათვის—მორბეობით.
დარქტორი სამკურნალო დაქტორი მღვდელის ნავასარდიახი.
Первая частная лечебница Д-ра Навасардяна.
Тифлиси, противъ памяти. Воронцову. (—1—?)

ახალი ამბავი
* * * ტფილისის გუბერნიის გამგემა კ. ა. სტეფანოვიჩმა დაავალა ქალ-

თითქოს საქურდლად მიიზარებოა. მიუხელოვდა თუ არა აბატს, ქული მოიხანდა და საღამოს მისცა. მის ღამებში პირისხეგს აშკარად ეტყობოდა, რომ ჯერ ოც-და-ხუთის წლის ახალგაზდა იყო, თუმცა გარკვენილქას, სულს ცხოვრებას იქამდის დამეხინჯებინა, რომ პირველ მზეხედლობაზედ ბებერი გვეგონებოდათ.
მღვდელმაც საღამო მისცა, რა შებატყო, რომ უცნობი მაწინწალო, მთხოვარა არ არის.
— გამარჯობა ბ-ნო აბატო, დაიწყო უცნობმა.
— ვაგიმარჯობო—მოუგო აბატმა და თან ჩვეულებრივ „მუბატონო“ დაუმიტა.
ორთავემ განცვივრებით დაუწყეს ერთმანეთს ცქერა. უცნობის სახე რაღაც გამოუთქმელს შიშსა ჰკვირდა აბატს და მოკრძალებებს აგრძობინებდა. ჰგანობდა, თითქოს ვიღაც სულთა მზეთავი თვეს ადგა. შიშის ერთხანტელი მიერს ტანში უვლიდა.
— სხვა, ვერა მცნობთ ვინა ვარ? განავარტო უცნობმა.
— სრულიადც ვერა, სრულიადც,—წამომსთქვა ვაგივრებულმა აბატმა.
— მაშ არ გეცნობით? კარგად შემიხიზდეთ.

ქის მოურავს წაურეგინოს რაც შეიძლება ჩქარა ცნობები იმის შესახებ, რა მიზეზია, რომ დღემდის არც ერთ პრეტერ ცოცხროვის მითს გამარების შესახებ სისრულეში არ იქნა მოყვანილი და უკანასკნელი ამ პრეტერთაგანი საბჭოშიაც არ იქნა შეზავილი განსახილველად და საზოგადოდ რა აქვს ქალაქის თვით-მართებლობას განზახული ამ საქმიანობის. ეს ცნობები კ. ა. სტეფანოვიჩმა კავკასიის მთავარ-მართებელს უნდა მოახსენოს, ამ საგნის გამო ქალაქის გამგებამ 18 იანვარს დაადგინა: ვალდების 300 მანეთი გაფუტებულ კვლას შესაკეთებლად ძველ კვლას გვერდზედ ახლის კვლას განსართავად და ამისთან ნება დართოს ჩამოცვივებულ ქვის გატანისა და გაყიდვისა.
* * * ტფილისის ბავშვთა სამხრუნველო საზოგადოებამ მაჰართა ქალაქის გამგებობს და სთხოვა დაგვიეთხი საბჭოს დარბაზი ამ საზოგადოების წევრთა კრებისთვის, რამელიც 20 მომავალ თებერვალს უნდა მოხდესო.
* * * 17 იანვრისათვის დანიშნული კრება კავკასიის იურიდიულ საზოგადოებისა არ შესდგა, რადგანაც სავამო რიცხვი წევრებისა არ გამოცხადდა. კრება 30 იანვრისათვის დანიშნეს.
* * * გორიდან სწოვენ ვახუთ #333.4-ს: 14 იანვარს, ნინოთა დღეს, ადგილობრივ სამსწავლებლო სემინარიაში გარდახდით იქნა ქართულს ენაზედ წირვა. წირვის დროს
— რამდენიც უნდა გიქტროთ, დარწმუნებულთ ვარ, თავის დღემში არ მიწახანართა.
— მგ სრული ქეშმარტება,— მიუგო იმან. მე ეხლა ვაგვენებთ ერთ ვინმეს, ვიდაც უფრო იცნობთ. უცნობმა ქული დადებდა, პალტო გაისწორა და ჯიბიდან ერთი დახატებული, მთლად გაშუქვანებული კონვერტლი ამოიღო, კონვერტში ერთი ვეპრეტული ფოტოგრაფიული სურათი იყო, რომელსაც მეტრის-მეტის გდებისაგან ქუქუქი მოჰკიდებოდა და დაქველბულიყო.
— სურათი აბატს დაანახვა და ჰკითხა:
— ამას იცნობთ?
აბატმა დახვდა თუ არა, შეკრეთა, მთლად ვაფთორდა. სურათი იმისი იყო, ერთს დროს თავის საყვარლისათვის გადაღებული ვაშრა, ხმა ვერც ამოიღო, არ ესმეოდა, თუ რასა ჰნიშნავდა ყველა ეს.
— იცნობთ ამას? განუშეგოა უცნობმა.
— დიხ,—ძლიერს წილულულულა ვილბებამ.
— ვინ არის ეს?
— მე ვარ.
— მართლა თქვენ?
— ეჰვი არ არის.

*) ი. ივერია № 12.

გალობდნენ სემენარის და დღეთა პრაკონიზის მოსწავლენი. საღამოთი გამართულ იქნა სალიტერატურო და სამუსიკო საღამო.

17 იანვარს ტელავის ქალაქის კავკასიამ დადგინა მოსწავლეთა ძროსა და ცხენის ხორცის ნახსნი იქნა გაზ. ძროხის ხორცი დადგა აქამდის 7 1/2 კაზ. ხაჭაპური—8 1/2 კაზ. ტყეობისა—8 კაზ., ხაჭაპური—9 კაზ.

ტყეო. ფ. *ს. სტეპანენკისგან ახრდა აჭეთი გაფართოვან ახად. კავკასიის რეინის გზის ბაქას სადგურით.

გაზ. *კავკ. *ს. სტეპანენკისგან ახრდა 9 იანვარს, საღამოს 8 საათზე, ბორც-გამწარსკველი თავს აღიქმნენ შეტეულ გულს მტკრთავს ავადიანობა; ამასთან დასწრეს ავადიანობის კოლა და გულში მისაღობ რაკავა. ერთა დამნაშავე სენსივს მარხას გულში მისაღობ სინანავს ამ დღესვე შეიძურეს, ხოლო მეორე დღეს—ორა სსეპრ, ფოთის მცხოვრებელმა მკაქიმე გაბასონან და კოსტა კენტიანთან.

ამ დღეებში ტელავის ზოლი-რქისტრის კავკასიამ ამ კავკასიის ორს მწარდას ფული გაუფლანკავთ, სულ 600 მანეთი. ქუჩებში უყენ ზღმობენათ და შეუკრათა, ნაწილი გაფლანკულას ფულას უბოქნათ, ხოლო მეორე ნაწილი 200 მანეთზედ მეტ ქუჩაქას დაუფლანკავთ.

ტელავის ზოლი-რქისტრის ბრძანებას გასცა, ბოქაულებმა უწყაღადებლბა მიუქნებო, რომ ზოლი-რქისტრის ავადიანობა ავადიანობა იდგნენ და ქუჩებს არა შორდებოდნენ ხოლო. ამასთან ზოლი-რქისტრის ავადიანობა, რომ თუ ეს ბრძანება სასარგებლოა ან იქნება მოგვიანდა, ბოქაულებს დასჯილ, ხოლო ზოლი-რქისტრის ავადიანობა დასჯილ იქნება.

გოლოვინის პრისონებზედ, ალლოვის სახლში ქუთაისის გუბერნიის მცხოვრებმა ნესტორ ლორთქიფანიძემ ხანჯლით და-

- ამა მამ შემოგვხედდ ირთავს, მეც და ამ სურათსაც!
- საბრალომ აშკარად იგრძნო, რომ სურათზედ დახატული ცოც და მის წინ მდგომარე ერთმანეთს ჰკვანან როგორც ლილიონ მინის, მაგრამ მან კიდევ ვერაფერი გაიგო და უნებლიედ ჰკიცხა:
- მერე რა გინდათ თქვენ მამ?
- რა მინდა? განიგებო რა უცნობა, — მე მსურს, რომ მიცნოთ.
- ვინა ჰმანდებო?
- ვინა? ჰკითხეთ, ვისაც ვინდათ, ანეწეთ ეს სურათი, თუ მაინც არ მიხატეს. მამ არ გასურთ თქვენ შეილა მიტოვო, საყვარელი მამა?
- აბატი მამ ვინ ხელი გასასვება და შეწყვიტო:
- მტნარი სიტყუეა!
- უტყობი მიუხარებოდა, პირის პირ დაუღდა და უთხრა:
- მამ მტნარი სიტყუეა! ჩხობა სიტყუს ღრა დაარ არის. გეტყუე: ბა აბატი?
- უტყობა სახე შეიქმნება, მამ ტემი მოიმარჯვა და ისეთის ხმით ლაპარაკობდა, რომ აბატი ძალია უნებურად უკან იწედა და თავის თავს ეკითხებოდა: ამ ორში რომელი ვტყუებო?
- მე ჩემს დღეში შეილი არა

სურა ორს ადგილას თვრი ნესტორ არეში-ძე. დანაშავე შეიქმნეს და საბრალომ მისცა.

*ავკ. *ს. სტეპანენკისგან ახრდა, რომ სოფელ ივრეთის მცხოვრებელ ახ. ვლიდინი და ნიკოლოზ ხალიშვილებმა, ჩხუბის დროს, სტეპანენკის მამასთან სის თანაშემწეს ჰპირა რეზიდაციას და წართვეს მას 45 მანეთი.

*პირტყევა მფარველ საზოგადოებაში გარდასცემა დაარსოს ტფილისში მადათვის კუნძულზედ სამკურნლო.

17 იანვარს, ქალაქის პირველ ნაწილის დეკანოზს, ტრაქტორებსა და ბავშვში პოლიტიკა შეიქმნა 23 ცალი, რომელთაც დაზოგოვანი არ აღნიშნა.

18 იანვარს, პოლიციის მე-7 განყოფილებაში სპარსეთის ქვეშევრდობა ივრეთი მელქონიანთა განცხადება, რომ ჩემს 5 წლის შვილს, ლევანს, სპარსეთის ქვეშევრდობა, ქერების თაო ვეიანარეიანსა მიწვეულად ხაზა მისცა, რომ გამოც ჩემი შვილი გარდასცემა 17 იანვარს. ვეიანარეიანს პოლიციამ შეიქმნა და გამოძიებულ უნდა გადასცეს.

მ. ნიკიტინების ცირკში მომხდარი უბედურება.

ორ შობათს, 18 იანვარს, საღამოს 11 საათზედ, მ. ნიკიტინების ცირკში წარმოდგენის დროს ერთსა ცირკადობა დატრიალდა. როდესაც პირველი განყოფილება საცირკო წარმოდგენისა გათავდა და მეორე დაიწყო, გამოვიდა სათამაშოდ ახალგაზრდა, 22—23 წლის ქალი პოლიტიკა და ავიდა ტრაპეცზედ თავისი ხელოვნების საჩვენებლად. ტრაპეცს ქვეშ ბადე იყო გაბმული, რომ თუ ვინცობა ჩამოვარდეს, დედასწრედ არ დაეცემა. ქალი ტრაპეცზედ იდგა და ხელმოკლეობდა ქანაზდა, ეს ძნელი და გაბედული ნომერი რომ შეასრულა, ავიდა სულ მაღალს ტრაპეცზედ, რომელიც ცირკს ქვეშ იდგებოდა ჩამომხდელი, ამ ტრაპეცის რკინის ჯოხზედ ეკიდა რკინისავე რკოლებით ორი წოდს ძირზედ თავი ქალად გაკეთებული რკინა. ამ ქოშს

ორ ადგილას, ფხის წვერთანა და კოკთან ორი თასმა ჰქონდა გაკეთებული შესაქერლად. მოთამაშე ქალი ფხისა ჰკოფს ამ რკინის ქოშებში, იმარებს ზღდ ფხის თასებით და ამ გვარად ფხის გულებით მიხმული ტრაპეცის რკინის ჯოხზედ ტრაპეცს ხელზედ ვაშლილი. ამ ლაბობს ემაწეობა ქალმა მიმავრა თასები ფხებზედ და როდესაც ამ გვარად მიება ტრაპეცს, ანთო უტრუბეტის აქეთ იქით ბენგლის ცუტახი და დაიწყო სწრაფი ტრაპეცის რკინის ჯოხის გარშემო. შემოტრიალდა მოდღერო თუ რაკავა, უტრუბეტის მიწვეულად დაეკარგა სწრაფი საავით წამოვიდა დედასწრედ, ასეც დასაფრთხილებლს ბაღეს და ნახებობით მოყრდნის საცირკო ასპარტს და მიწვეულად დაეკარგა სწრაფი ადგილას, სადაც არტისტები დგებიან. საბრალომ მარჯვენა სადგურელი ჰკრა და არცეო დაუყენესი, იმდენი ხალხის წინაშე იდგა, რომელს ხმა ამოუღებლად, კინტი-დებუტე-ლად, მხოლოდ ორიოდ წუთს-და უტყუდა გული.

მაინცე მისცივდა გონს მოსული ხალხი, ასწეს მისი უსული გავიდა და შეიტანეს შიგნით. დანაცემს ადგილას დაემნა უბედურების სახეობად მხოლოდ ორიოდ წვეთი სისხლისა, რომელიც უტრიალდ წასქედნობდა, ეტემა, რომელიც იმ წამს მოიკვდა, განცხადდა, რომ ტენის სისხლით ავსებია და იმით მომკვდარა. პოლიციამ იქვე იქი შეადგინა, ჩამოსწეს ტრაპეცს რკინის ქოშებში და აღმოჩნდა, რომ ტრაპეცთან მასმარეზელი თასები ორისავე ფხისა ერთს დროს მოსწყვეტოდა და ამ გვარად მოშორდა საბრალო ქალი ტრაპეცს.

ასე მოეკრა ადრე და მალე მხოლოდ სიტყვებით სავსე ყმაწვილს ქალს პაულისას (ამდვილი გვარი და სარხი აპოლინარია ფეოდოროვა) შესწრაფა სიტყვებზედ აღმანდის არა-ადამიანურ, მცეტურ გემოვნების დევ განზრახ უტყუებს. თავ-გაზარეული აბატი რომ გა-მოგვკვა და გონზე მოვიდა, ჰკითხა: — თქვენ ვინა გითხრათ, რომ ჩემი შეილა ხარ? — თვით იმან სიკვდილის ეკამს და აი, კიდევ ამ სურათზე. და სურათი ხელ-ახლად მიუტანა თვალმომხი. მღვდელმა გამოართვა სურათი და კარგა ხანს ასე უყვრდებოდა, ადარებად სურათს და მის წინ მღვდელ ახალგაზრდას; ყოველ გვეს გარეშე იყო, რომ მის წინ მისი შეილა სდგას. მწარე ბოლმა გამოუთქმელი დედაგვარა მოაწევა, რა გახატნა მღვდელ თავის წარსული. თვალ-წინ წარმოუღდა მღვდლის სისრულით სცენა გაყრისა. დაწყებულად, ცბიერმა ქალმა უსირცხლო მოატყუა, რათა სიკვდილს გადაჩენილიყო და აი უშველა კიდევ სიტყუე. შეილი ეყოლა, რომელიც ქალი-ქალი მაწინაღობდა გალაკეტული ყო და საზოგადოებრივად წარმოადგენდა.

კმაყოფილებას, იმ გემოვნებისა, რომელიც ასიამოვნებს იმით, რომ შიშში ადგებს ადამიანის სიცოცხლეს; იგი უბედურების ტრაპეცს ავსებს და იქ უბედურად საშინ ხელოვნებას ახერხებულა ბურის მოსაპოვებლად.

საგზობი და საცობები კიდევ ის არის, რომ ამ უბედურების შემდეგ ცირკის წარმოდგენა მაინც არ განაგრძეს უბედურის ქალის ამხანაგებმა მისარობა და მისხრულის მალევე ბილა გახსელა. ნუ თუ არ შეიძლება იმდენი ბატევი ეტემა ამ უბედურების ხელოვნების მსგებრლისათვის, რომ საცირკო წარმოდგენა მაინც არ განგრძობოთ? ცირკში ყოველ ხალხსაცა ზოგერთი მაინცე წვეთი და, ვინცე ვიგო ეს უბედურება, ორსა თუ სამს ქალს გული წახლით მოთამაშებები დაღონებულისა მისხარადნენ და მალევე გადიდონდნენ იმ შენობაში, სადაც ასეთის თამაშობის მსხვერპლნი სცენა, და ცირკის პატრონმა-კი მიიქნა განაგრძობინა თამაშობა, მაინც დაასრულა წარმოდგენა... ასეთი საქციელი, სხვა არა ვთქვათ-რა, მეტის-მეტად არა აღმანიშნავია და საგზობი, დასაძრახისი...

ძალაქის საბჭომ 18 იანვარი.

წარსულ კრების ანგარიშის წავითვის შემდეგ, საბჭომ მოისმინა და შეიწყნარა ქალაქის გამგეობის გარდასწრებულმა იმის შესახებ, რომ ვინაგანა ქობის ხორცს დაეფლანკავა ერთ 7 1/2 კაპიის ნაცვლად 8 1/2 კაპი და ცხენისს—8 კაპ. ნაცვლად 9 კაპი.

შემდეგ საბჭოს მოხსენდა ბნ ტვი-მისის გუბერნატორის წინადადება კავკასიის გრენადერის არტილერიის ბრიგადის მეექვსე ბატარგის კანდი-ბილის უბედგომლობის გამო ქალაქის მილის წყალზედ ფხის მოკულების შესახებ. ქალაქის გამგეობას არ შე-

უწყნარებია ეს წინადადება იმ მოსაზრებით, რომ ჯარის რამელიმე ვრის ნაწილს თუ იფად დავითო წყოლი, მაშინ სავაჯრებიც მოინდომებენ ფხის დასვლას და ქალაქი იძულებული გახდება მათი თხოვნა შეასრულოს. ტფილისში დიდხალი ჯარი სდგას, რომლისგანაც ცირკის წარმოდგენა აქვს ქალაქის წყლის მიღს; მაგრამ, ცხადია, დაკლებულს ფხში თუ მიეცა ჯარებს წყოლი, ქალაქი შემოსიავლს დაპყარ-ვაყო.

საბჭო დათანხმა გამგეობის გარდასწრებულს და მეექვსე ბატარგის კანდილობის შემადგომლობა არ შეიწყნარა. ამასთანავე დაადგინა დავალობის გამგეობას, ვადათავილიერის დაწესებული ფაქეა წყალზედ და საზოგადოებრივ წეს-საჩუქის წყლის სარგებლობის შესახებ.

ხანგრძლივი კამათი გამოიწვია კავკასიის სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოების შემადგომლობის იმის შესახებ, რომ სწინებულ საზოგადოებას საბჭომ ნება დართოს აღექმან-დეს ბაღში, საზოგადოების მხრობის გასწვრივ, ჩრდილოეთის მხრით, ფარულის გაკუებისა სასოფლო-სამეურნეო იარაღების დასაწყობად. ეს ადგილი სურკავს სიგით 32 და სიკანით 9 არმონს. გამგეობას დაუდგენია, საზოგადოების შემადგომლობა დაკმაყოფილებულ იქნას.

ხმონები პ. ი. აღბენკოვი, დ. ზ. ყორანიოვი, პ. მ. აღბენკოვი, გ. ა. ქორიანიოვი, ა. ი. მიტევიჩი, ი. ა. თათაროვი და ნ. ა. გრეკოვი.

წინააღმდეგე გახდნენ გამგეობის გარდასწრებულნი. ესენი აბტი-ცენდნენ, რომ საშიშად მოქმედო იარაღები სოფლებისთვის არის და ქალაქის ბაღში რატომ უნდა იწყოს-სო; ასეთი იარაღებისთვის ქალაქს გარედ უნდა მოვიოს საზოგადოებამ ადგილები; აღექმანდეს ბაღში მოსაყრდენი ხელს შეუშლის ის იარაღები; შემდგომ ეს საქმე უთუოდ უფრო გაიზრდება და სიმეურნეო ძალიანა მშინა.

- მოხუცმა საბრალოლით შეხებდა და ირცე ხელი დაუქირა.
- იმ! საბრალო შვილი!
- მე გგონია, მამ ჩემო, რომ ბოლის მიიქნე ეს ამხავი უბედურებები არ გათავდეს. და გველურად ჩაიკინა.
- ორთავედ შინისავედ გამოსწვიეს.
- გაზაზდა აბატს ვაფხანდა, რომ სახლში ახალი და ჩახახლიო ქათამი ეყოლა და იმედი იყო, კარგად გაუშვანდებოდა თავისი შვილს.
- შეიძინებულ და აბუღული მარკარტა კარგეში ეყოლა.
- მარკარტა, დედაჩხა აბატი, ირცე სურფა მაგილდგან და სახლში გაგვიმალე, ჩქარა აბა.
- მსახური გაშტრდა და ვერ წარი-მოვლდნია, თუ აბატი ამ დადგელო-დაფლეთილან ერთად ისაღებდა.
- ვიღვე იმარკარტა ასე ვაშტრებულ იმარკარტა ასე ვაშტრებულ იყო სურფის ხელი და სახლში შეიტანა.
- ორს წუთს შემდეგ ორნიც ცხელს წვეს, რომლიდანაც ხშირი ომნი-ვარი ასლიოდა, შემოსხლომდნენ პატარა მაგიდასთან.

